

Arrest

nr. 350 062 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2024.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gelet op het arrest met nr. 345 094 van 20 april 2026, waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. L. S. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Paraguayaanse nationaliteit en bent u geboren in Asuncion, Paraguay. U bent etnische Mestizo, afkomstig uit een regio waar veel Guaraní wonen. Samen met uw ex-partner heeft u één dochter die momenteel nog in Paraguay woont.

U woonde steeds in de hoofdstad Asuncion tot u in januari of februari 2019 met uw vader, moeder en broer naar Limpio verhuisde. De buurt in Limpio kampte met een drugproblematiek. Na twee maanden in Limpio werden er bijna een paar stoelen gestolen uit jullie voortuin. De dag nadien stapte u samen met uw vader naar de politie van Limpio om een klacht in te dienen. U had echter niet veel informatie om mee te geven aan de politie, de dader was moeilijk identificeerbaar. U dacht dat de persoon een druggebruiker van de bende Primeiro Comando da Capital (PCC) was. Diezelfde dag ging u uw licht opsteken in de wijk en sprak u enkele bendeleden aan met de vraag om het druggebruik van hun leden te controleren. U vertelde dat u klacht had ingediend. De bendeleden zeiden dat u zich geen zorgen moest maken. Drie à vier maanden na de inbraak, ergens in juli of augustus 2020 werd u plots bedreigd via bericht met de boodschap dat u zich niet moest moeien en dat u niet moest schrikken als uw huis in brand stond. Ook op straat werd u dreigend aangekeken met een wapen door bendeleden. Uw broer en uw ouders werden met rust gelaten.

Wegens de problemen verkochten jullie jullie huis in Limpio en in februari of maart 2022 keerden jullie terug naar de hoofdstad. Vier à vijf maanden later kreeg u opnieuw dreigberichten.

Op 2 augustus 2022 reisde u met uw paspoort naar België. U kwam naar België in de hoop een werkvisum te krijgen, maar dat mislukte.

In oktober 2023 ontving u ook in België voor het eerst dreigberichten, vermoedelijk van de persoon die inbraak in jullie huis en met wie u destijds ruzie had.

Op 6 juni 2024 diende u toch een verzoek om internationale bescherming in.

In september 2024 ontving u opnieuw dreigberichten.

Bij terugkeer vreest u problemen te krijgen met de persoon met wie u problemen kende in Paraguay, of met heel de bende. Aangezien ze u in België bedreigen, vreest u dat u dit ook in Paraguay zal overkomen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw originele Paraguayaanse identiteitskaart, een kopie van de politieklacht en kopies van de dreigberichten die u kreeg in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

- Uit uw verklaringen en uw paspoort blijkt namelijk dat u reeds op 2 augustus 2022 de Schengenzone binnenkwamen via Spanje naar België reisde (verklaringen DVZ, vraag 33; CGVS p. 4). U diende uiteindelijk*

pas op 6 juni 2024, ofwel bijna twee jaar later, een verzoek om internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw laattijdig verzoek door te stellen dat u in eerste instantie een werkvisum wou verkrijgen, hetgeen niet is gelukt. Gevraagd waarom u gezien uw beweerde problemen in Paraguay niet eerder om internationale bescherming verzocht, stelde u dat uw situatie wou oplossen zonder af te hangen van de Belgische staat (CGVS, p. 5). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn of haar land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden.

- U heeft bovendien een tante, een neef en een nicht die in België wonen (CGVS, p. 5; verklaringen DVZ, vraag21) en die u wegwijzen konden maken in het reguleren van uw verblijf.*
- U verklaarde meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud dat de door u aangehaalde bedreigingen niet de reden waren voor uw vertrek uit Paraguay. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vertrek veeleer werd ingegeven omwille van socio-economische redenen, nl. een werkcontract verkrijgen in België. Op geen enkel moment was het doel om asiel aan te vragen (CGVS, p. 13 en p. 15).*

Bovendien zijn uw verklaringen over de door u aangehaalde poging tot diefstal niet geloofwaardig.

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijf in Limpio en de poging tot diefstal. Bij de DVZ stelde u dat jullie het huis in Limpio kochten in 2019 en er vier jaar woonden. De poging tot diefstal was tijdens de pandemie, in 2020 of 2021 (vragenlijst CGVS, vraag 5). Elders in uw verklaring bij DVZ zei u vijf jaar in Limpio te hebben gewoond (verklaring DVZ, vraag 10). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in 2019 naar Limpio verhuisde en er tot januari of februari 2022 woonde, ongeveer twee en een half jaar (CGVS, p. 3). Even later specificeerde u dat u in januari of februari 2019 naar Limpio verhuisde en dat de diefstal een tweetal maanden later plaatsvond (CGVS, p. 8).*
- Geen van uw verklaringen komt overeen met de door u neergelegde politieklacht. Die werd immers ingediend op 20 januari 2020 – dus niet een tweetal maanden na uw verhuis begin 2019, en ook niet tijdens de pandemie van 2020-2021.*
- Bovendien wordt in de politieklacht vermeld dat deze werd ingediend op dezelfde avond dat het incident plaatsvond, terwijl u stelde dat u de volgende dag pas 's morgens naar de politie ging (CGVS, p. 9, 10).*

Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de hieruit voortvloeiende problemen – u zou bedreigd zijn door leden van het drugskartel PCC (Primeiro Comando da Capital), nadat u klacht indiende vanwege de poging tot diefstal. Bovendien zijn ook hier uw verklaringen niet aannemelijk.

- Dat u n.a.v. dit incident kwaad de bendeleiders van PCC aansprak en hen vertelde dat u een klacht indiende bij de politie (CGVS, p. 10-12), is, gezien de PCC een grote drugsbende is die er niet voor terugdeinst om (dodelijk) geweld te gebruiken en u niet zeker was dat het om één van hen ging, weinig waarschijnlijk. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier. U bezat echter maar weinig informatie over de PCC of hun werkwijze. U wist wel dat ze vaak in het nieuws kwamen voor dingen die ze doen, maar u had geen idee of zij het vooral bij dreigen hielden of dat ze tot meer in staat waren zoals overgaan tot moord (CGVS, p. 12).*
- U stelde dat de bedreigingen begonnen in juli of augustus 2020, drie à vier maanden na de diefstal (CGVS, p. 10), hetgeen opnieuw niet overeenkomt met de door u neergelegde klacht.*
- Betreffende de dreigberichten die u drie à vier maanden na de inbraak ontving in Limpio (CGVS, p. 10), moet gewezen worden op het feit dat u hiervan geen enkel bewijs kon neerleggen (CGVS, p. 7 en p. 11). Dat u dit niet kon, terwijl u één à twee berichten per maand ontving in Paraguay (CGVS, p. 11), ondermijnt de geloofwaardigheid van de dreigberichten.*
- Vervolgens is het bevreemdend dat de bendeleden zo'n vier à vijf keer hun wapen aan u toonden om u bang te maken, zonder dat u hiervoor naar de politie stapte. Zeker omdat u naar eigen zeggen wist dat het om PCC ging (CGVS, p. 11-12) zou toch verwacht kunnen worden dat u dit aanbracht, u kon immers wel naar de politie stappen voor een (poging tot) diefstal.*
- Het is opmerkelijk dat u na zo'n vier à vijf maanden in de hoofdstad plots opnieuw dreigberichten zou krijgen. U wist overigens niet of u toen nog hetzelfde nummer had als datgene dat u had in Limpio en, indien het om een ander nummer zou gaan, hoe ze aan uw nummer kwamen. U had verder geen enkel idee*

waarom u opnieuw benaderd werd en wie u bedreigde. U liet het na om u naar de afzender van de berichten te informeren, noch stapte u naar de politie. Dat u het niet groter zou maken dan dat het was (CGVS, p. 13), terwijl jullie het huis in Limpio verkochten om geen problemen meer te kennen (CGVS, p. 6), raakt kant noch wal.

- In oktober 2023, toen u al in België verbleef, zou u opnieuw dreigberichten hebben ontvangen, op uw Belgische gsm-nummer. U had geen enkel idee waarom ze u na al die jaren in België nog zouden benaderen en hoe ze u konden vinden (CGVS, p. 14). Aan de door u neergelegde screenshots kan geen belang worden gehecht. Dergelijke berichten kunnen immers op eenvoudige wijze geënceneerd worden. Bovendien werd u gevraagd om de berichten die u uitwisselde met uw broer (hij stuurde u de bewijzen door) neer te leggen (CGVS, p. 14), doch dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-generaal deze niet mocht ontvangen.
- Bijkomend is het erg vreemd dat louter u door de PCC lastiggevallen zou worden, maar uw ouders en broer nooit problemen kenden, zelfs niet na uw vertrek (CGVS, p. 12 en p. 14).

Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen.

- Uw paspoort en uw identiteitskaart bevestigt uw identiteit, uw nationaliteit en uw binnenkomst in de Schengenzone.
- De politieklacht en dreigberichten werden hierboven reeds aangehaald.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van (oud) artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel. Uit de uiteenzetting van dit middel blijkt dat de verzoekende partij tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Dit middel is als volgt onderbouwd:

“Aangezien bij het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht moet nemen. Aangezien om na te gaan of het bestuur de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden, de rechter tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden zal overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, sanctioneren (L.P. SUETENS, “Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur in de rechtspraak van de Raad van State”, T.P.B., 1981, p. 87). Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen, maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, 17de editie 2006, p. 60). De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan. Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onrevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Doordat het CGVS in de bestreden beslissing tot het besluit is gekomen dat aan verzoeker de internationale bescherming niet kan worden toegekend.

- Doordat het CGVS opmerkt dat verzoeker laatijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

o Verzoeker kwam reeds op 02.08.2022 de Schengenzone binnen en is van Spanje naar België gereisd.

o Verzoeker heeft familie in België en wilde eerst een “werkvisum” verkrijgen.

o Verzoeker wilde de Belgische staat niet tot last zijn.

o In oktober 2023, dus toen verzoeker reeds in België was – begon verzoeker opnieuw bedreigingen te ontvangen.

o Verzoeker heeft dan besloten om toch nog een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

o De familieleden van verzoeker in België kent de asielprocedure en de Vreemdelingenwet niet. Zij hebben echter aan verzoeker aangeraden om eerst een "werkvisum" te verkrijgen. Om die reden heeft verzoeker niet onmiddellijk na zijn aankomst in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Maar toen hij realiseerde dat hij ook in België bedreigingen ontving en dat verzoeker dus beseftte dat hij nog steeds gevaar liep in Paraguay, heeft verzoeker alsnog een verzoek om internationale bescherming ingediend.

o Dat verzoeker het onredelijk vindt dat het CGVS van mening is dat het vertrek van verzoeker uit Paraguay veeleer werd ingegeven omwille van socio-economische redenen. Verzoeker had wel degelijk problemen met de bende PCC in Paraguay en deze procemelen met de bende waren voor de verzoeker de directe aanleiding om zijn land te ontvluchten. Verzoeker dacht echter dat hij via een werkvisum zijn situatie zou kunnen oplossen. Het is pas later, nadat verzoeker ook bedreigingen in België ontving, dat verzoeker dan een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

- Doordat het CGVS de verklaringen van verzoeker over de poging tot diefstal niet geloofwaardig vindt omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Doordat het CGVS er ook op wees dat verzoeker heeft verklaard dat de bedreigingen begonnen in juli of augustus 2020, drie à vier maanden na de diefstal, en dat dit niet overeenkomt met de door verzoeker neergelegde klacht op 20.01.2020.

o Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud steeds gezegd dat de door hem opgegeven data bij benadering werden opgegeven, dat een bepaalde gebeurtenis "ongeveer" rond een bepaalde datum heeft plaatsgevonden.

o Dat verzoeker zich immers de exacte data niet kon herinneren. Dat verzoeker helemaal niet goed is in het onthouden van specifieke data.

o Dat verzoeker de klacht over de poging tot diefstal heeft ingediend op 20.01.2020.

o Dat verzoeker zich heeft vergist in welke maand de bedreigingen begonnen zijn nadat verzoeker de klacht had ingediend.

o Dat verzoeker echter formeel is dat de poging tot diefstal heeft plaatsgevonden, want dit blijkt uit de klacht van 20.01.2020 en dat verzoeker enkele maanden na het indienen van deze klacht en nadat hij de bendeleden hierover heeft aangesproken, bedreigingen heeft gekregen van de bende.

o Dat de essentie van de verklaring van verzoeker wel klopt, namelijk dat de bende verzoeker is beginnen te bedreigen enkele maanden nadat verzoeker een klacht tegen hen had ingediend en hen hierover heeft aangesproken. Dat verzoeker zich enkel heeft vergist over de exacte data. Dat het niet onredelijk is dat iemand zich kan vergissen over een exacte datum terwijl de chronologie in de verklaring van de verzoeker wel degelijk juist is.

o Dat het zich niet meer herinneren van exacte data, terwijl de chronologie van de gebeurtenissen wel correct werd weergegeven, niet noodzakelijk moet leiden tot de conclusie dat de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig zouden zijn.

- Doordat het CGVS vindt dat de verklaringen van verzoeker over de problemen die voortvloeiden uit het indienen van de klacht tegen de bende, niet aannemelijk zijn.

o Dat verzoeker wel degelijk de bende heeft aangesproken en aan de bendeleden heeft meegedeeld dat hij een klacht had ingediend over de poging tot diefstal.

o Dat het CGVS vindt dat verzoeker maar weinig informatie over de PCC en hun werkwijze kon geven.

o Dat verzoeker geen lid is van de bende en niet op de hoogte is van hoe de bende intern functioneert.

o Dat verzoeker stelt dat als men niet betrokken is bij het bendeleven, dat men zich dan niet met de bende en werking van de bende bemoeit. Dat verzoeker voor zijn eigen veiligheid dus zo ver mogelijk wegbleef van de onderwereld en daarom zo weinig over de bende weet.

o Dat het niet onredelijk is dat verzoeker, die een gewone burger is die niets met criminele bendes te maken heeft, niets afweet van criminele bendes.

- Doordat het CGVS in de bestreden beslissing schrijft dat verzoeker geen bewijs kon voorleggen van de bedreigingen die verzoeker in Paraguay van de bende heeft gekregen, en dat dit de geloofwaardigheid van de dreigberichten ondermijnt.

o Dat verzoeker heeft verklaard dat hij zijn telefoontoestel dat hij in Paraguay gebruikte niet meer heeft en dat verzoeker de berichten/dreigementen dus niet meer in zijn bezit heeft.

o Dat de dreigementen wel degelijk hebben plaatsgevonden.

o Dat verzoeker berichten met bedreigingen van de bende die hij in Paraguay had ontvangen op zijn toenmalige telefoontoestel naar zijn broer had doorgestuurd. Dat de broer van verzoeker deze berichten had bijgehouden en deze berichten nadien naar het Belgische telefoonnummer van verzoeker heeft verstuurd (stuk 2). Dat verzoeker verklaart dat hij deze berichten, die zijn broer naar het Belgische telefoonnummer van verzoeker heeft doorgestuurd, wel degelijk aan het CGVS heeft overgemaakt.

o Dat het CGVS niet betwist dat verzoeker dreigberichten heeft ontvangen op het telefoontoestel dat verzoeker in België gebruikt.

o Dat het volgens verzoeker dan ook onredelijk is van het CGVS dat het CGVS vindt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker in Paraguay dreigberichten heeft ontvangen.

- Doordat het CGVS het vreemd vindt dat de bendeleden zo'n vier à vijf keer hun wapen aan verzoeker hebben getoond om verzoeker bang te maken, en dat verzoeker hiervoor niet naar de politie is gegaan, terwijl verzoeker wel naar de politie is gegaan voor een poging tot diefstal.

o Dat verzoeker inderdaad zeer bang was van de bende nadat hij bedreigingen van hen kreeg. Dat verzoeker vanaf dan vreesde voor zijn leven en dat dit niet het geval was toen hij voor de poging tot diefstal een klacht was gaan indienen.

o Dat verzoeker niet naar de politie is gegaan omwille van de doodsb bedreigingen omdat dit volgens verzoeker de problemen enkel maar erger zouden maken.

o Dat als verzoeker klacht zou hebben ingediend bij de politie, dat de politie dan aan verzoeker zou vragen om namen op te geven, of om aan te duiden wie de bendeleden waren. Dat dit dus de problemen van verzoeker dus nog erger gemaakt zou hebben.

o Dat het niet onredelijk is dat verzoeker bang is dat als hij klacht indient bij de politie wegens doodsb bedreigingen, dat de bende dit te weten zal komen en de problemen van verzoeker dus nog erger zouden worden.

o Dat verzoeker na zijn verhuis naar de hoofdstad naar aanleiding van de dreigementen na zo'n vier à vijf maanden opnieuw bedreigingen van de bende heeft ontvangen. Dat verzoeker toen evenmin naar de politie is gegaan omwille van dezelfde reden, namelijk dat dit de problemen alleen maar erger zou hebben gemaakt.

- Doordat het CGVS geen geloof hecht aan de dreigberichten die verzoeker in oktober 2023 heeft ontvangen omdat die makkelijk geënceneerd zouden kunnen worden.

o Dat verzoeker dit een onredelijk standpunt vindt. Dat verzoeker de dreigberichten die hij in Paraguay heeft gekregen, niet meer kan tonen omdat hij zijn telefoontoestel van in Paraguay niet meer heeft, en dat het CGVS hieruit afleidt dat verzoeker geen enkel bewijs van de dreigberichten kan voorleggen. Dat wanneer verzoeker echter wel bewijzen voorlegt van de dreigberichten die verzoeker in België heeft ontvangen, dat het CGVS deze berichten dan afdoet als ongeloofwaardig.

o Dat verzoeker formeel is dat hij wel degelijk bedreigingen heeft ontvangen en dat de berichten echt zijn.

o Dat enkel verzoeker door de bende wordt gevisieerd en niet zijn ouders en zijn broer, kan niet verweten worden aan verzoeker. Dat verzoeker hiervoor geen verklaring kan geven kan ook niet aan verzoeker verweten worden. Dat verzoeker niet weet hoe de bende functioneert en waarom de bende ene bepaalde persoon al dan niet viseert. Dat verzoeker geen lid is van de bende.

Dat verzoeker van mening is dat het CGVS ten onrechte heeft besloten om de status van vluchteling niet toe te kennen aan verzoeker. Dat verzoeker dus van mening is dat het CGVS ten onrechte heeft besloten dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Dat het CGVS derhalve artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Dat verzoeker ook van mening is dat het CGVS het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden doordat het CGVS de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig vindt omdat verzoeker zich de exacte data en tijdstippen niet meer kan herinneren, terwijl de chronologie van de verklaringen van verzoeker wel juist is.

Dat het eerste middel van verzoeker gegrond is."

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van "de algemene motiveringsverplichting" en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen).

Dit middel is als volgt onderbouwd:

"De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

- Doordat het CGVS in de bestreden beslissing meldt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

- Terwijl het CGVS in de bestreden beslissing hierover geen enkele uitleg of motivering geeft.

- Dat het CGVS in de bestreden beslissing dus geen enkele feitelijke en/of juridische overweging heeft opgenomen die aan de beslissing ten grondslag ligt (nl. dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming cf. art. 48/4 Vreemdelingenwet).

Dat verzoeker dan ook van mening is dat het CGVS op dit vlak zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd en dat het CGVS derhalve zijn motiveringsverplichting heeft geschonden.

Dat het tweede middel van verzoeker gegrond is."

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en haar overeenkomstig (oud) artikel 48/3 Vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij haar overeenkomstig (oud) artikel 48/4 Vreemdelingenwet de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden screenshots van dreigberichten, die via de broer van de verzoekende partij zouden zijn doorgestuurd naar het Belgisch telefoonnummer van de verzoekende partij, (stuk 2) als stavingstuk gevoegd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt echter op dat deze *screenshots* reeds door de verzoekende partij werden neergelegd in de loop van de administratieve procedure (zie map 'documenten', in het administratief dossier) en aldus geen nieuw stavingstuk betreffen.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. Voorts moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Zoals blijkt onder punt 1. kunnen de motieven van de bestreden beslissing echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

In de mate dat de verzoekende partij met "*de algemene motiveringsverplichting*" doelt op de materiële motiveringsplicht, houdt deze motiveringsplicht in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Uit een eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing, zoals geciteerd onder punt 1. blijkt dat de kritiek van de verzoekende partij in het tweede middel van het verzoekschrift dat "*het CGVS in de bestreden beslissing dus geen enkele feitelijke en/of juridische overweging heeft opgenomen die aan de beslissing ten grondslag ligt (nl. dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming cf. art. 48/4 Vreemdelingenwet)*" feitelijke grondslag mist. Zoals duidelijk uit de bestreden beslissing blijkt, komt de commissaris-generaal op basis van de weergegeven motieven tot de conclusie dat de verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De motivering in de bestreden beslissing beperkt zich derhalve niet tot de weigering van de vluchtelingenstatus, maar zet tevens uiteen waarom de verzoekende partij geen aanspraak maakt op de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Beoordeling

4.1. De verzoekende partij verklaart de Paraguayaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Asuncion, Paraguay. Zij verklaart een etnische Mestizo te zijn, afkomstig uit een regio waar veel Guaraní wonen. Samen met haar ex-partner heeft de verzoekende partij één dochter die momenteel nog in Paraguay woont. De verzoekende partij woonde steeds in de hoofdstad Asuncion tot zij in januari of februari 2019 met haar vader, moeder en broer naar Limpio verhuisde. De verzoekende partij verklaart dat ze daar problemen kreeg met bendeleden en bedreigd werd. Wegens deze problemen verkocht de familie van de verzoekende partij het huis in Limpio en in februari of maart 2022 keerden de verzoekende partij en haar familieleden terug naar de hoofdstad. Vier à vijf maanden later kreeg de verzoekende partij opnieuw dreigberichten. In oktober 2023 ontving zij ook in België voor het eerst dreigberichten, vermoedelijk van de persoon die inbrak in de familiewoning van de verzoekende partij en met wie de verzoekende partij destijds ruzie had. Bij terugkeer vreest de verzoekende partij problemen te krijgen met het bendelid waarmee zij problemen kende in

Paraguay, of met heel de bende. Aangezien de verzoekende partij in België wordt bedreigd, vreest zij dat haar dit ook in Paraguay zal overkomen.

Ter ondersteuning van haar identiteit en/of haar asielmotieven legde de verzoekende partij in de loop van de administratieve procedure de volgende documenten neer: haar origineel paspoort, haar originele Paraguayaanse identiteitskaart, een kopie van de politieklacht en kopieën van de dreigberichten die zij kreeg in België.

4.2. Vooreerst wijst de commissaris-generaal er terecht als volgt op dat de houding van de verzoekende partij slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade:

“• Uit uw verklaringen en uw paspoort blijkt namelijk dat u reeds op 2 augustus 2022 de Schengenzone binnenkwamen via Spanje naar België reisde (verklaringen DVZ, vraag 33; CGVS p. 4). U diende uiteindelijk pas op 6 juni 2024, ofwel bijna twee jaar later, een verzoek om internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw laattijdig verzoek door te stellen dat u in eerste instantie een werkvisum wou verkrijgen, hetgeen niet is gelukt. Gevraagd waarom u gezien uw beweerde problemen in Paraguay niet eerder om internationale bescherming verzocht, stelde u dat uw situatie wou oplossen zonder af te hangen van de Belgische staat (CGVS, p. 5). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn of haar land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden.

• U heeft bovendien een tante, een neef en een nicht die in België wonen (CGVS, p. 5; verklaringen DVZ, vraag 21) en die u wegwijs konden maken in het reguleren van uw verblijf.

• U verklaarde meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud dat de door u aangehaalde bedreigingen niet de reden waren voor uw vertrek uit Paraguay. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vertrek veeleer werd ingegeven omwille van socio-economische redenen, nl. een werkcontract verkrijgen in België. Op geen enkel moment was het doel om asiel aan te vragen (CGVS, p. 13 en p. 15).”

Ook nadat de verzoekende partij in België in oktober 2023 bedreigingen zou hebben gekregen (NPO, p. 6), wachtte de verzoekende partij nog een zevental maanden, tot begin juni 2024, om een beschermingsverzoek in België in te dienen. Indien de verzoekende partij werkelijk door deze bedreigingen een nood voelde aan internationale bescherming, mag van haar evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat zij zo spoedig mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en dat zij zich omtrent de mogelijkheden daartoe zou informeren, wat de verzoekende partij dus maandenlang heeft nagelaten. Haar beschermingsverzoek dient dan ook wel degelijk als laattijdig te worden beschouwd. De vaststelling dat zij dusdanig lang wachtte om na de (beweerde) bedreigingen in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar aangevoerde vrees en nood aan internationale bescherming. Het vormt een contra-indicatie voor de ernst van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, en ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van de door de verzoekende partij voorgehouden vrees. Hierbij wordt nog aangestipt dat niet op basis van dit ene element op zich, doch wel op grond van het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing wordt vastgesteld en geoordeeld dat de verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aantoonde.

Voorts kan de verzoekende partij niet overtuigen waar zij stelt dat de problemen met de bende PCC (*Primeiro Comando da Capital*) de directe aanleiding waren om haar land te ontvluchten, zodat de motivering van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij haar vertrek veeleer werd ingegeven omwille van socio-economische redenen onredelijk is. De Raad stelt immers vast dat de verzoekende partij uitdrukkelijk verklaarde dat zij niet uit Paraguay vertrokken is omwille van de problemen met de bende en dat zij in de hoofdstad een gewoon leven kon leiden zonder problemen, maar dat haar tante haar uitnodigde om naar België te komen om hier een werkcontract te verkrijgen (NPO, p. 13). De voorgaande vaststellingen wijzen er dus wel degelijk op dat het vertrek van de verzoekende partij veeleer werd ingegeven door socio-economische redenen.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat de verklaringen van de verzoekende partij over de door haar aangehaalde poging tot diefstal niet geloofwaardig zijn:

“• U legde tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijf in Limpio en de poging tot diefstal. Bij de DVZ stelde u dat jullie het huis in Limpio kochten in 2019 en er vier jaar woonden. De poging tot diefstal was tijdens de pandemie, in 2020 of 2021 (vragenlijst CGVS, vraag 5). Elders in uw verklaring bij DVZ zei u vijf jaar in Limpio te hebben gewoond (verklaring DVZ, vraag 10). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in 2019 naar Limpio verhuisde en er tot januari of februari 2022 woonde, ongeveer twee en een half jaar (CGVS, p. 3). Even later specificeerde u dat u in januari of februari 2019 naar Limpio verhuisde en dat de diefstal een tweetal maanden later plaatsvond (CGVS, p. 8).

- *Geen van uw verklaringen komt overeen met de door u neergelegde politieklacht. Die werd immers ingediend op 20 januari 2020 – dus niet een tweetal maanden na uw verhuis begin 2019, en ook niet tijdens de pandemie van 2020-2021.*
- *Bovendien wordt in de politieklacht vermeld dat deze werd ingediend op dezelfde avond dat het incident plaatsvond, terwijl u stelde dat u de volgende dag pas 's morgens naar de politie ging (CGVS, p. 9, 10)."*

De Raad benadrukt dat redelijkerwijs van een verzoeker kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken. De bestreden motieven hebben betrekking op essentiële elementen en betreffen gegevens die de kern uitmaken van het relaas van de verzoekende partij. Gezien de aangehaalde poging tot diefstal, die tijdens haar verblijf in Limpio zou hebben plaatsgevonden, van determinerende invloed zou zijn geweest op het verdere leven van de verzoekende partij, die in navolging van deze poging tot diefstal immers bedreigd zou zijn, wat haar dan weer deed besluiten opnieuw te verhuizen (NPO, p. 6 en 8-11), mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij machte zou moeten zijn de data van deze gebeurtenissen enigszins op consistente en duidelijke wijze weer te geven. De verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing bovendien niet verweten dat zij geen exacte data kan geven en slechts bij benadering data opgaf. Wel wordt terecht vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van de verzoekende partij over de door haar aangehaalde poging tot diefstal, omdat zij over de periode waarin zij in Limpio verbleef en het moment dat de poging tot diefstal zou hebben plaatsgevonden dermate wisselende of tegenstrijdige verklaringen aflegt. De verzoekende partij brengt overigens geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat haar cognitieve en mentale functies dermate verstoord zouden zijn waardoor zij niet in staat zou zijn geweest om belangrijke data op een consistente en duidelijke wijze weer te geven.

De door haar neergelegde politieklacht betreft een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een relatieve bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien komen een aantal verklaringen die de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure heeft afgelegd, namelijk over het moment van de poging tot diefstal en het indienen van de klacht bij de politie, niet overeen met wat er in de politieklacht zelf wordt vermeld (zie map 'documenten' in het administratief dossier). Hoe dan ook kan er uit deze neergelegde politieklacht hoogstens blijken dat de verzoekende partij klacht zou hebben neergelegd, doch niet dat de feiten waarop deze klacht gebaseerd is zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. Gelet op deze vaststellingen kan de verzoekende partij aldus niet worden gevolgd waar zij betoogt dat uit de klacht blijkt dat de poging tot diefstal heeft plaatsgevonden.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, kan in navolging van de commissaris-generaal worden besloten dat er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zouden voortvloeien uit de poging tot diefstal, namelijk de bedreigingen door leden van het drugskartel PCC (*Primeiro Comando da Capital*), die zouden zijn ontstaan nadat de verzoekende partij klacht indiende vanwege de poging tot diefstal. Bovendien zijn de verklaringen van de verzoekende partij hierover evenmin aannemelijk, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing:

"• Dat u n.a.v. dit incident kwaad de bendeleiders van PCC aansprak en hen vertelde dat u een klacht indiende bij de politie (CGVS, p. 10-12), is, gezien de PCC een grote drugsbende is die er niet voor terugdeinst om (dodelijk) geweld te gebruiken en u niet zeker was dat het om één van hen ging, weinig waarschijnlijk. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier. U bezat echter maar weinig informatie over de PCC of hun werkwijze. U wist wel dat ze vaak in het nieuws kwamen voor dingen die ze doen, maar u had geen idee of zij het vooral bij dreigen hielden of dat ze tot meer in staat waren zoals overgaan tot moord (CGVS, p. 12).

• U stelde dat de bedreigingen begonnen in juli of augustus 2020, drie à vier maanden na de diefstal (CGVS, p.10), hetgeen opnieuw niet overeenkomt met de door u neergelegde klacht.

• Betreffende de dreigberichten die u drie à vier maanden na de inbraak ontving in Limpio (CGVS, p. 10), moet gewezen worden op het feit dat u hiervan geen enkel bewijs kon neerleggen (CGVS, p. 7 en p. 11). Dat u dit niet kon, terwijl u één à twee berichten per maand ontving in Paraguay (CGVS, p. 11), ondermijnt de geloofwaardigheid van de dreigberichten.

• Vervolgens is het bevreemdend dat de benedeleden zo'n vier à vijf keer hun wapen aan u toonden om u bang te maken, zonder dat u hiervoor naar de politie stapte. Zeker omdat u naar eigen zeggen wist dat het om PCC ging (CGVS, p. 11-12) zou toch verwacht kunnen worden dat u dit aanbracht, u kon immers wel naar de politie stappen voor een (poging tot) diefstal.

• Het is opmerkelijk dat u na zo'n vier à vijf maanden in de hoofdstad plots opnieuw dreigberichten zou krijgen. U wist overigens niet of u toen nog hetzelfde nummer had als datgene dat u had in Limpio en, indien het om een ander nummer zou gaan, hoe ze aan uw nummer kwamen. U had verder geen enkel idee waarom u opnieuw benaderd werd en wie u bedreigde. U liet het na om u naar de afzender van de berichten te informeren, noch stapte u naar de politie. Dat u het niet groter wou maken dan dat het was (CGVS, p. 13),

terwijl jullie het huis in Limpio verkochten om geen problemen meer te kennen (CGVS, p. 6), raakt kant noch wal.

- In oktober 2023, toen u al in België verbleef, zou u opnieuw dreigberichten hebben ontvangen, op uw Belgische gsm-nummer. U had geen enkel idee waarom ze u na al die jaren in België nog zouden benaderen en hoe ze u konden vinden (CGVS, p. 14). Aan de door u neergelegde screenshots kan geen belang worden gehecht. Dergelijke berichten kunnen immers op eenvoudige wijze geënceneerd worden. Bovendien werd u gevraagd om de berichten die u uitwisselde met uw broer (hij stuurde u de bewijzen door) neer te leggen (CGVS, p. 14), doch dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-generaal deze niet mocht ontvangen.*
- Bijkomend is het erg vreemd dat louter u door de PCC lastiggevallen zou worden, maar uw ouders en broer nooit problemen kenden, zelfs niet na uw vertrek (CGVS, p. 12 en p. 14)."*

Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift ten aanzien van de motieven in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij haar verklaringen over het moment waarop de bedreigingen begonnen, niet overeenkomen met de door haar neergelegde klacht, wordt verwezen naar wat reeds hierboven werd geoordeeld inzake de tegenstrijdige/wisselende verklaringen van de verzoekende partij. De verzoekende partij wordt opnieuw niet verweten dat zij geen exacte datum heeft meegedeeld waarop de bedreigingen zouden zijn begonnen. Wel kan van haar worden verwacht dat haar verklaringen over de periode waarbinnen deze bedreigingen zouden zijn begonnen, in overeenstemming zijn met de klacht die door haar werd neergelegd. Gelet op de overige tegenstrijdige/wisselende verklaringen van de verzoekende partij (*supra*), kan zij niet overtuigen waar zij stelt dat zij zich slechts heeft vergist over de maand waarin de bedreigingen begonnen zijn.

Voorts is de uitleg van de verzoekende partij, dat zij voor haar eigen veiligheid zo ver mogelijk wegbleef van de onderwereld en daarom zo weinig over de bende weet, opmerkelijk. De verzoekende partij zou zich aldus bewust zijn geweest van de mogelijke gevaren voor haar eigen veiligheid en desondanks, zonder zich grondig te informeren, de bendeleden hebben aangesproken en verteld hebben dat zij klacht had neergelegd (NPO, p. 12). Het voorgaande is weinig geloofwaardig. Gelet op de context die de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud beschrijft, namelijk dat de buurt waarin zij en haar familieleden woonden bekendstaat voor drugshandel en druggebruik (NPO, p. 6), kan worden verwacht dat de verzoekende partij zich grondig informeerde over de PCC of hun werkwijze, zeker alvorens zij een klacht zou gaan indienen.

Dat de verzoekende partij in Paraguay geen enkel bewijs heeft opgeslagen van de dreigberichten die zij daar regelmatig zou hebben ontvangen omdat zij niet wist dat ze dit bewijs nodig zou hebben (NPO, p. 7 en 11), is opnieuw weinig geloofwaardig. De verzoekende partij en haar familieleden zouden de bedreigingen immers wel ernstig hebben genomen, nu zij hierdoor opnieuw zouden zijn verhuisd (NPO, p. 6). Voorts verklaarde de verzoekende partij dat de *screenshots* die zij neergelegde (zie map 'documenten' in het administratief dossier en stukkenbundel verzoekschrift, stuk 2) en die door haar broer naar haar Belgisch telefoonnummer werden gestuurd, dreigberichten tonen die zij in België ontving (NPO, p. 6-7). De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift beweert dat het zou gaan om de dreigberichten die zij in Paraguay zou hebben ontvangen. Zoals door de commissaris-generaal terecht wordt geoordeeld, kunnen dergelijke dreigberichten als de dreigberichten die zij in België zou hebben ontvangen en waarvan zij aldus *screenshots* neerlegt, op eenvoudige wijze geënceneerd worden, zodat er geen belang aan kan worden gehecht. De verzoekende partij werd bovendien gevraagd om de berichten die zij uitwisselde met haar broer neer te leggen (NPO, p. 14), doch tot op heden heeft de verzoekende partij geen dergelijke berichten neergelegd.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het inderdaad bevreemdend en tegenstrijdig is dat de verzoekende partij naar de politie is gegaan om een klacht neer te leggen voor een loutere poging tot diefstal (wat zij overigens zelf meedeelde aan de bendeleden), maar dat zij geen klacht heeft ingediend toen de bendeleden haar hun wapen toonden. De verzoekende partij tracht in het verzoekschrift uit te leggen waarom zij toen niet naar de politie zou zijn gestapt, doch maakt niet aannemelijk waarom zij na haar verhuis naar de hoofdstad geen klacht zou hebben kunnen indienen bij de politie. De verzoekende partij verklaarde immers dat de bendeleden enkel in bepaalde zones sterk zijn (NPO, p. 13). Van de verzoekende partij kan worden verwacht dat zij eerst bescherming zoekt in haar land van herkomst.

Tenslotte kan worden verwacht dat de familieleden van de verzoekende partij, die nog in Paraguay leven, ook enigszins problemen zouden kennen met de bendeleden of met de persoon die de verzoekende partij vreest indien de verzoekende partij werkelijk bedreigd zou zijn. Dat de persoon die de verzoekende partij zou bedreigen dermate veel moeite zou doen om het Belgisch telefoonnummer van de verzoekende partij terug te vinden om haar op die manier te bedreigen, maar op geen enkel moment haar familieleden in Paraguay zou benaderen, doet mee afbreuk aan de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van de verzoekende partij.

Voorts voert de verzoekende partij ook geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing inzake de overige door haar neergelegde documenten, met name haar paspoort en

identiteitskaart. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4.3. Uit niets blijkt dat er heden in Paraguay een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.4. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is. Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Paraguay een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

4.5. De verzoekende partij toont gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat zij bij een terugkeer naar Paraguay een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

4.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS